

После краће, апсолутно спонтане и ничим изазване медијске расправе, те после неколико политичких потеза повучених у предизборне, предреферендумске или неке треће сврхе, појављује се потреба за озбиљнијим разматрањем промена које се на Уставу Србије морају извести у догледно време. Будућим творцима новог устава Србије скрећемо пажњу на неке аспекте који морају бити узети у обзир приликом унапређења највишег правног акта Републике.

Уставни положај Председника Републике: С обзиром на то да досадашња пракса није омогућила усклађивање реалног положаја Председника са оним што пише у Уставу, неопходно је да се у нову верзију овог документа унесе обавеза Председника да, сем функције коју има, обавља и функцију председника партије, као и да се јасно дефинише супремација институције Председништва над парламентом, владом или било којом другом институцијом од значаја.

Укидање државне имовине: Република Србија мора се и уставом обавезати да сваки производни, услужни или природни ресурс који може донети било какав приход или профит - уступи некој компанији, која поменуте финансијске добитке може наставити убирати за себе. Уколико је могуће, уставом треба дефинисати и да се чиста добит од таквог прихода мора опорезовати у некој иностраној земљи - било да је реч о пукој оф-шор територији или о реалној држави, која ће приходима из Србије надоместити давања настала покривањем губитака својих банака и промашених инвестиција генерално. Што је инострана држава пријатељскија према Србији и што има већи заједнички интерес у спољној политици, то треба да буде мања могућност да компанија пореклом из ње буде купац нечега што поседује Република Србија. Уколико је куповина, неким чудом, ипак обављена, треба уставом дефинисати обавезност критике овако неразумног чина и свих њених последица, поготово успешних.

Рedefиниција капитализма: „Капитализам је добар кад је из иностранства, није добар када је домаћи“ - ово је члан који нови устав мора садржати у свом тексту. Мора се предвидети обавеза сваког политичког субјекта, било на републичком, било на покрајинском или локалном нивоу, да свим средствима стимулише домаћег привредника да, без обзира на величину свог привредног субјекта, што пре банкротира, прода компанију странцима или побегне у иностранство. Посебно је важно да се, пореском политиком, таксама свих могућих врста и обавезом давања мита, подстакне горе наведени процес. Устав, такође, мора предвидети обавезу да без подршке политичке партије није могућ никакав пословни успех компаније са домаћим власником. И на крају,

устав мора да онемогући пад увоза, посебно кад су у питању пољопривредни производи.

Обавеза европских вредности: Највиши правни акт Републике Србије мора увести категорију европских вредности као нешто што се има некритички и без селекције имплементирати у законска акта, културне норме и по могућству у обичајно право. Посебна пажња мора се посветити оним вредностима које су проглашене за европске зато што их има у само једној европској земљи или зато што су верификоване као европске од стране самопроглашених домаћих познавалаца истих. А оне вредности које су у потпуности супротне од вредности до сада прихваћених у домаћем окружењу морају се прогласити примарним у имплементацији и промене се морају спроводити највећом могућом брзином, уз примену одговарајуће силе.

Слобода избора: У унапређени српски устав морају се унети неопходна побољшања по питању демократске процедуре и избора народних представника. У том смислу неопходно је увести накнадну верификацију кандидата који излазе на изборе на свим нивоима. Само они кандидати који имају подршку од стране утицајних амбасада, интересних група, невладиних организација, као и обавештајних и политичких структура држава заинтересованих за ово подручје - могу учествовати на слободним изборима. Уколико су сви кандидати прошли на верификацији, број народних представника не треба ограничавати. А уколико је ситуација другачија, потребно је тај број свести на разумни минимум. Посланике бирати СМС-ом, у за то прикладном ријалити програму. Регионализација.

Нови устав мора, свим могућим расположивим средствима, онемогућити истовремено и централизацију и децентрализацију државе. Оним деловима државе чији су становници склони централизацији, наметнути децентрализацију кроз Регионе са нејасним надлежностима, а оним деловима који се залажу за децентрализацију, наметнути централну власт у облику Аутономне Покрајине. Централној власти дати у уставну обавезу да јача буџетски дефицит, смањује новац за локалне самоуправе и повећава дуг целокупне администрације код комерцијалних банака. И на централном и на локалном нивоу системски омогућити пропаст инфраструктуре, пад наталитета и повећање сиромаштва и незапослености.

Преамбула: Постојећу преамбулу ваља, уколико се стекну услови, допунити уметањем израза „можда“, „врло вероватно“, „чини нам се да“ и „уколико се не постигне другачији договор“. У случају да то није довољно, може се убацити и додатни став преамбуле, где се једнострано признаје одговорност и кривица републике Србије за распад СФР Југославије, као и за све последице које су из распада проистекле, са одговарајућим

Променимо Устав

Пише: Воја Жанетић
недеља, 16 јануар 2011 12:53

извињењем за исте.

Промена устава: Уставом ваља регулисати да се устав мења приликом сваке промене владајуће гарнитуре, уз прикладну временску дистанцу између две промене. Може и обрнуто, није проблем.

(Новости)